

Min oplevelse i Tyrkiet

Fra Simone Jensen, som netop nu er udsendt som frivillig i Tyrkiet, har vi modtaget denne spændende beretning.

Først og fremmest får vi set og oplevet en masse, da der i weekender og ved brug af vores fridage er rig mulighed for at tage rundt omkring og se forskellige seværdigheder. Jeg har selv set en masse indtil videre; jeg har været på tur i Kapadokya, en by/et område med en masse grotter. Vi boede på et hotel bygget ud af en grotte og fik set en masse underjordiske grotter samt grottehuse og ikke mindst grotter med forskellige former. Fik reddet på en kamel, snakket en masse med de lokale, og spist en masse lokalt og traditionelt mad. Har derudover besøgt Kaskilezi (Korykos) en ruin 200 meter ude i havet ud for byen Silifke, hvor vi tog en tur rundt i Heme slottet, samt badede i vandet rundtom - som er meget populært da det er himmelblåt og klart vand. Min viden af Tyrkiets historie bliver større og større for hvert sted vi besøger. Samme dag tog vi rundt til andre seværdigheder i nærheden: Hell/Heaven Hollow, to flotte steder i dybet med flot natur og grotter. Igen lærte vi om historien bag disse steder. Vi tog en klatretur ned i dalen Roman Relief, som var en hård tur, men al sveden værd!! Derudover tager vi i ny og næ ind til de større byer i nærheden, såsom Tarsus, Mersin og Adana. I Mersin ligger et turistinformationskontor, der altid er åbne for os frivillige, hvis vi ønsker mere viden eller har brug for hjælp til nogle ture. For hver nye gruppes ankomst tager vi en tur derhen og får brochurer, billeder samt computerpræsentationer om hele Tyrkiet og området nær os.

Derudover er Seyhan og vores mentorerne Salim (Minik) og Yusuf altid klar til at tage på ture med os for at sikre os en uforglemmelig oplevelse - og hvis ikke de tager med er de altid klar på at hjælpe os med at arrangere turene og videregive os deres egen information og erfaring. Samtidig er de opmærksomme på at hjælpe os med at udvikle os og hjælper os på vej uden at klare alting for os, da de ønsker at vi lærer at klare os selv og udvikle os på det område. Mentorerne sover/bor i vores lejlighed og er fra start af ikke kun vores mentorer/chefer, men samtidig vores venner. Hvis vi mangler noget kan vi altid gå til dem eller Seyhan ligegyldig hvor meget de selv har at se til. De

rådgiver og hjælper og for mit vedkommende er de hurtigt alle blevet et forbillede for mig på en meget positiv måde. På arbejdsområdet sørger de for at vi er igang, med giver os meget frie tøjler så vi udvikler vores egne kreative sider og lærer at styre arbejdet selv. De interesserer sig for vores velbefindende og er altid med på hvad der sker i vores tid hernede.

Udover den tyrkiske kultur vi i stor stil oplever hernede - både den lokale kultur, eftersom vi bor i en lille landsbylignende by, men også den mere turistprægede kultur vi oplever når vi tager ind til de større byer og på ture rundt omkring - har vi også stor indflydelse på hinanden og vi får oplevet en masse forskellige kulturer, eftersom vi alle kommer fra forskellige lande med forskellige traditioner og generes,t set forskellige kulturer. Vi deler ud af vores egne erfaringer og kulturer og hungre alle efter at lære fra hinanden. Når vi bor sammen så mange mennesker på ét sted lærer vi at leve med folk, der ikke er vores typer, vi lærer at gå på kompromis og at arbejde med hinanden både på det personlige plan samt på arbejdsområdet. Der skal være plads til alle og man bliver hurtigt som én stor familie. For mit vedkommende, og for, hvad jeg tror, ALLES vedkommende, har vi fået venskaber for livet, og vi har nu alle hver især kontakter rundt omkring i hele Europa og lidt udenfor. Min rejselyst er kun blevet større af denne oplevelse og jeg har nu rig mulighed for at rejse forskellige steder rundt og altid have en sofa at sove på og folk til at vise mig rundt. Jeg har lært en masse af de folk jeg har mødt på denne her tur, og personligt har jeg udviklet mig på mange punkter: igen både på det arbejdsmæssige område men især på det personlige. Jeg lærer mere om mig selv, når jeg pludselig står i uventede og uvante situationer og jeg får stor inspiration fra de mange mennesker omkring mig i de mange forskellige aldre. Med den første gruppe ankom jeg sent og har lært at lade andre komme frem med deres meninger og ideer først, og med den gruppe jeg er sammen med nu, har jeg lært at tage ansvar og være personen, der er fremme i skoene og får sat arbejdet igang. Jeg har ansvar hernede som jeg ikke har haft derhjemme, nu jeg er den 'ældre' person hernede - meaning, nu jeg har været her en måned længere end de andre og er i mere vante omgivelser end dem. Jeg har lært at tage ansvar og været en del af et fællesskab hvor vi alle er sammen om de ting vi laver.

Angående vores arbejde har vi allerede formået en masse ting. Vi har arbejdet på vores kreative evner såvel som de mere tekniske evner. Vi har været ude i kontakt med vigtige folk og har skulle bruge vores taleevner. Vi har spredt vores budskab via internettet, avisen og tv. Vi har arbejdet udendørs i naturen, vi har arbejdet hjemme, indenfor 4 vægge. Vi har arbejdet alene, i gruppe sammen og i større grupper på flere hundrede mennesker. Vi har organiseret og iværksætter ting, samt fulgt instrukser fra andre. For at forstå alle de ting vi har lavet er her en uddybende forklaring af de forskellige ting jeg har været med til indtil videre på denne halvanden måned:

1. Vi har gjort rent på stranden, flere gange om ugen. Har her lært at få det bedste ud af fysisk hårdt arbejde, og samtidig lært at holde naturen ren (et eksempel: da jeg er ryger og bor i Danmark, smider jeg altid mine cigaretskodder på gaden - hernede og efter denne oplevelse har jeg lært mere om vedligeholdelse af naturen og vores miljø, så smider aldrig mere skrald eller cigaretskodder på gaden, og vil gøre hvad jeg kan for at lære mine nære og mine omgivelser at tænke på samme måde).
2. Vi har været ude og plante træet på nogle af de lokale skoler samt på en af fabrikere her - hermed lærer vi skolebørnene samt fabriksejerne at det er vigtigt at tænke på naturen og ikke kun tænke industrielt.
3. Vi har organiseret en "cleaning kazanli day", hvor vi en dag gik rundt og gjorde rent i vores bys gader. Optil denne dag var vi ude forskellige steder og informere folk om denne dag og få dem til at hjælpe os. Vi tog ud på skoler og fik dem til at sende børnene ud til os for at hjælpe. Vi tog til et stormagtstid og delte flyers ud. På selve dagen stod vi med ca. 200 børn og 300 folk i alt, der alle var kommet for at hjælpe. Vi lærte her at organisere en stor event som denne på egen hånd, at dele os ud i grupper og sørge for at alle vidste hvad de skulle og gjorde det ordentligt. Vi videregav vores viden omkring vedligeholdelse af naturen og gjorde det til en sjov dag for alle samtidig.

4. Vi har lavet været egne flyers (som de ovennævnte) både om vores arbejde - eksempelvis den ovenstående dag - og samtidig også om selve organisationen EVS, og det at arbejde som frivillig. Vi har været ude og skaffe sponsorer til disse flyers og fået professionelle folk til at arbejde med vores egne ideer om design til disse. Derudover har vi i samme stil også selv designet større plakater og igen fået sponsorer til disse, som vi har brugt flere gange og fortsat kan bruge i fremtiden. Her blev det tekniske brugt.

5. Vi har lavet et teaterskuespil som vi har fremvist på 2 forskellige skoler - et skuespil, der handlede om de slemme og farlige fabrikker og de søde skildpadder der gerne vil leve i fred for disse. Vi lavede vores egne kostumer og skilte (da vi ikke kunne tale tyrkisk i skuespillet blev det lavet uden replikker men med få skilte, der forklarede sammenhængen). Her kom alles ideer frem og vi fik brugt meget af vores kreativitet.

6. Vi har opfundet et "beachgame" for børnene på de to forskellige skoler (denne gang en anden aldersgruppe), hvor børnene fik viden omkring skildpadder, og dernæst skulle ud og klare et vist antal opgaver på deres vej i mål. De skulle skrive et digt om skildpadder, bygge en skildpadde ud af skrald og naturlige ting (sten, muslinger, tang osv) på stranden. De skulle svare på spørgsmål om skildpadder og løse en quiz. De skulle få en af os til at grine på deres vej, og ud i et område og finde forskellige objekter. Både før og efter legen havde vi et oplæg klar, om os selv og om vores arbejde, og vi havde til slut selv lavet en masse præmier: både til tilskuere, deltagerne samt selvfølgelig til vinderne. Igen lærte vi at organisere og holde styr på en masse folk og sørge for at underholde samtidig med at videregive vigtig viden.

7. Vi har lavet en flashmob i storcentrernes i byen Mersin. Her fik vi studerende fra Seyhans skole til at hjælpe os - 5 gange i træk med god tid imellem gik en af os tilfældigvis rundt midt på torvet og smed en tom flaske på gaden lige ved side. Af en skraldespand. Omkring 40 mennesker af os stod forskellige steder rundt omkring og lavede almindelige hverdagsting (spiste is, snakkede, gik lidt rundt) både oppe på balkoner, i hjørner, midt på torvet, så ingen kunne se vi kendte hinanden. Når så en person samlede flasken op og smed den ud begyndte en sang at spille ud af nogle store højtalere vi havde, så hele torvet kunne høre det. Alle samlede om denne person og klappede og

hujer i kor. Dernæst taler Seyhan i mikrofon og forklarer hvad vi har gang i, og vi giver forskellige gaver vi har fået sponsoreret (biografbilletter eksempelvis) til denne person og hans familie/venner. Efter 5. Gang når sangen begynder samles vi alle i midten og danser en dans vi har fundet på og øvet, og igen informeres der i mikrofon bagefter hvem vi er og information om vedligeholdelse af naturen og recycling og reusing. Alt dette blev optaget på kamera af nogen fra TV, og skal sidenhen på youtube samt i tv.

8. Til sidst har vi, som før nævnt, snakkede med vigtige mennesker såsom borgmesterne i de forskellige større byer, og delt vores ideer med dem, og fået hjælp fra dem. Snakket med fabriksejerne, arbejdet med de unge mennesker og børnene fra de forskellige skoler og (forhåbentlig) inspireret dem til at tænke over tingene og tænke over hvad vi laver. Alt i alt er vores slogan: be aware, create awareness - og dette gør vi på mange forskellige måder hver dag i vores tid hernede.

Kan kun anbefale andre at rejse på denne måde, og at hjælpe til i verden - med hvad end der skal hjælpes til med!